

Barcelona 20/VIII/1978.

Benvolgut L. Yates:

He trigat uns dies a contestar-li la seva atenta carta del dia 9, la qual li agracio, per a veure si es podien resoldre favorablement les dificultats presentades.

Des del cas que l'avi (el pare de la meua muller) ha tingut un atac de paràlisi i això ens crea una situació de dependència en relació a ell, ja que no es pot valdre per si sol. (L'amic Giron ja coneix la situació).

Per altra part havíem parlat amb la meua muller que si jo prenia part en la conferència de l'A.C.S., faríem el viatge junts, ja que en un anterior viatge a les Illes Britàniques, ella m'havia quedat molt complaguda. No puc, doncs, a consciència deixar-la a ella sola a casa en la dita compromesa situació.

Aquestes dues circumstàncies no ens permeten, a desgrat nostre, de realitzar el viatge per a prendre part en la dita conferència de l'A.C.S. És una veritable llàstima que lamento vivament ja que m'hauria complagut molt d'ésser-hi present. ¿Si que ho comprèn, L. Yates?

millor ocasió.

meua amixtat

Be caldrà deixar l'oportunitat per a

Mentrestant rebri l'expressió de la

H. Serch.